

LUSTRUM

In het voorjaarstrimester van 1959 verscheen het eerste nummer van Scientiarum Historia. Het was een tewaterlating die aan hen die de worp waagden roekeloos voorkwam, en door hen die toekeren als een zinloze onderneming werd bestempeld. In hoever de enen optimistisch en de anderen pessimistisch hebben geoordeeld, moge blijken uit de twintig nummers die met een tamelijk goede regelmaat gedurende vijf jaar van de pers kwamen. Het is wel geen wonderdaad geweest, maar gelet op de toedracht, op de schaarsheid van de beoefenaren der wetenschapshistorie hier te lande, op de nog altijd niet heetlopende belangstelling der academici voor het vak, en op deszelfs blijvende veronachtzaming vanwege de universitaire kringen, mogen allen die het initiatief namen, steunden en mede hielpen verwezenlijken, toch een kaarsje branden voor de goede feeënprinses die over het bestaan van het tijdschrift heeft gewaakt; we vernoemen in één adem de medewerkers, het beheer, de drukker, de begunstigers, de lezers in binnen- en buitenland. Vooral deze laatsten die in een verheugend ritme uit alle windstreken blijven toetreden en over de vijf werelddelen van dit stukje Zuid-Nederlandse kultuur regelmatig kennismaken en het helpen in leven houden.

Wij doen op allen die ons vijf jaar lang trouw zijn gebleven, een beroep om voort te gaan; dan zullen ondergetekenden hunnerzijds pogen het beste te bieden van wat op de markt van de historie der geneeskunde, wiskunde en natuurwetenschap, op eigen bodem van eigen bodem wordt voortgebracht en te koop is. Het programma van Scientiarum Historia blijft onveranderd; aan het In limine van 1959 moet niets toegevoegd, afgenomen of rechtgezet worden, alleen wil elkeen nog beter doen om het tijdschrift op peil te houden, om het tot een rust- en steunpunt te maken voor bezinning op verleden en toekomst, in een vertechnologizeerde tijd.

De Redaktie.